

SODELOVANJE SESTER PRI ZBIRANJU IZRAELA

Predsednik Russell M. Nelson

Ženskam v cerkvi bi rad izrekel preroško prošnjo, da oblikujete prihodnost tako, da sodelujete pri zbiranju razkropljenega Izraela.

Čudovito je biti z vami, moje drage in dragocene sestre. Morda vam bo moja nedavna izkušnja pomagala uvideti, kaj čutim glede vas in izrednih sposobnosti, s katerimi ste obdarjene.

Ko sem nekoč govoril občestvu v Južni Ameriki, sem bil izredno navdušen zaradi svoje teme in v ključnem trenutku rekel: »Kot *mati* desetih otrok vam lahko povem, da...« In potem sem z govorom nadaljeval, da bi končal s sporočilom.

Nisem se zavedel, da sem izrekel besedo *mati*. Ker je moj tolmač domneval, da se mi je zareklo, je besedo *mati* zamenjal z *oče*, tako da občestvo nikoli ni izvedelo, da

sem se naslovil z *mati*. Moja žena Wendy pa je to slišala in bila nad mojim freudovskim spodrsrljajem navdušena.

V tistem trenutku je na dan privrelo globoko hrepeneje mojega srca, da bi svet spremenil – kot ga samo *mati*. Kadar so me vprašali, zakaj sem se *odločil* postati zdravnik, sem že leta vedno odgovarjal enako: »Ker se nisem mogel *odločiti*, da bi bil *mati*.«

Prosim, vedite, da kadar uporabim besedo *mati*, ne govorim samo o ženskah, ki so v tem življenju rodile ali posvojile otroke. Govorim o *vseh* odraslih hčerah naših nebeških staršev. *Vsaka* ženska je *mati* zaradi svoje večne božanske usode.

Tako nocoj kot *oče* desetih otrok – *devetih* hčera in enega sina – in kot predsednik Cerkve molim, da boste čutile, kako globoko čutim glede vas – glede tega, kdo ste, in vsega dobrega, kar lahko naredite. Nihče ne more

narediti, kar lahko naredi pravična ženska. Nihče ne more nadomestiti materinega vpliva.

Moški drugim znajo in pogosto sporočajo o ljubezni nebeškega Očeta in Odrešenika. Vendar imajo ženske za to poseben dar – božansko obdaritev. Sposobne ste čutiti, kaj nekdo potrebuje – in *kdam* on oziroma ona to potrebuje. Nekomu lahko pomagata, ga tolažite, učite in krepite prav v trenutku njegove stiske.

Ženske vidijo stvari drugače kot moški in o, kako potrebujemo vaše oči! Zaradi svoje narave *najprej* pomislite na druge in kako bo določeno dejanje vplivalo nanje.

Kakor je poudaril predsednik Eyring, je naša znamenita mati Eva – s svojim daljnosežnim pogledom na načrt nebeškega Očeta – sprožila to, čemur rečemo »padec«. Zaradi njene modre in pogumne odločitve ter Adamove podpore se je Božji načrt sreče nadaljeval. Vsakemu od nas sta omogočila, da pride na zemljo, prejme telo in dokaže, da se bo Jezusa Kristusa odločil zagovarjati *zdaj*, prav kot ga je v predzemeljskem življenju.

Moje drage sestre, imate posebne duhovne darove in nagnjenja. Nocoj vas rotim in srčno upam, da molite, da boste *svoje duhovne darove* razumele – da jih boste pridobivale, uporabljale in razvijale celo bolj kot kdaj prej. Pri tem boste spreminjale svet.

Kot ženske navdihujete druge in postavljate merila, vredna posnemanja. Naj vam povem nekaj o ozadju dveh od pomembnih objav z zadnje generalne konference. Ve, moje sestre, ste bile ključne za obe.

Prvič, skrbno služenje. Najvišje merilo skrbnega služenja je služenje Odrešenika, Jezusa Kristusa. Ženske običajno so in so vedno bile temu merilu bližje, kot so moški. Ko iskreno skrbno služite, sledite svojemu občutku, da bi komu pomagale izkusiti več Odrešenikove ljubezni. Nagnjenje k skrbnemu služenju je pravičnim ženskam prirojeno. Poznam ženske, ki vsak dan molijo: »Komu želiš, da pomagam danes?«

Pred letošnjo aprilsko objavo o višjem in svetejšem načinu skrbi za druge so nekateri moški pogosto odključali svojo zadolžitev za hišno poučevanje kot »opravljeno« in se lotili naslednje naloge.

Toda, ko *ste* začutile, da sestra, katere obiskujoča učiteljica ste bile, potrebuje pomoč, ste se odzvale takoj in potem ves mesec. Zatorej nas je to, *kako* ste opravljale obiskujoče poučevanje, navdihnilo, da smo prešli na višjo raven k skrbnemu služenju.

Drugič, na zadnji generalni konferenci smo preoblikovali tudi zборе Melkizedekovega duhovništva. Ko smo se ubadali s tem, kako bi moškim v cerkvi pomagali, da

bi bili pri svojih zadolžitvah učinkovitejši, smo skrbno premislili o vzorcu Društva za pomoč.

V Društvu za pomoč se srečajo ženske različnih starosti in v različnih življenjskih obdobjih. Vsako življenjsko obdobje prinaša značilne izzive, vendar *ste* se teden za tednom družile, skupaj rasle in poučevale evangelij in resnično vplivale na svet.

Bratje z Melkizedekovim duhovništvom so zdaj po vašem vzorcu člani zbora starešin. Ti moški so v razponu starosti od osemnajst do osemindeset (ali več) let, z enako velikim razponom duhovniških in cerkvenih izkušenj. Ti bratje lahko zdaj ustvarijo močnejše bratske vezi, se skupaj učijo in učinkoviteje blagoslovljajo druge.

S sestro Nelson sva zadnjega junija govorila mladim Cerkve. Prosila sva jih, da se priključijo Gospodovemu bataljonu mladih, zato da bodo sodelovali pri zbiranju Izraela na obeh straneh tančice. To zbiranje je danes »na zemlji *največji* izziv, *največji* cilj in *največje* delo!¹

Pri tem obupno potrebujemo ženske, ker ženske oblikujejo prihodnost. Tako vam, ženskam v cerkvi, nocoj izrekam preroško prošnjo, da prihodnost oblikujete tako, da sodelujete pri zbiranju Izraela.

Kako lahko začnete?

Ponujam vam *štiri predloge*:

Prvič, predlagam vam, da sodelujete v desetdnevni postu od družabnih medijev in drugih medijev, ki vam v um vnašajo negativne in nečiste misli. Molite, da boste vedele, katere vplive odstraniti med postom. Učinek desetdnevnega posta vas lahko preseneti. Kaj opazite potem, ko si vzamete premor od posvetnih vidikov, ki vam ranijo duha? Ali si *zdaj* želite drugače porabljati čas in energijo? Je katera vaših prednostnih nalog zamenjala vrstni red – čeprav le za malo? Rotim vas, da zabeležite in udejanjite vse, kar ste začutile.

Drugič, predlagam vam, da od zdaj do konca leta preberete Mormonovo knjigo. Če boste ta predlog sprejele s trdnim namenom v srcu, ob vsem kar poskušate opraviti v življenju, vam bo Gospod pomagal najti način, da boste uspele, čeprav se morda zdi nemogoče. Če jo boste preučevale v duhu molitve, vam obljubljam, da se vam bodo odprla nebesa. Gospod vas bo blagoslovil z večjim navdihom in razodetjem.

Spodbujam vas, da ob branju označite vsak odlomek, ki govori o Odrešeniku ali se nanaša nanj. Potem v družinskem krogu in s prijatelji načrtno govorite o Kristusu, se radostite v Kristusu in pridigajte o Kristusu.² Skupaj z njimi se boste v tem postopku zblížale z Odrešenikom. Začele se bodo dogajati spremembe, celo čudeži.

To dopoldne je bil objavljen nov nedeljski urnik in učni načrt, ki se bo ob cerkveni podpori izvajal doma. Moje ljube sestre, ste ključ do uspeha tega novega usklajenega prizadevanja za poučevanje evangelija. Prosim, da tiste, ki jih imate rade, učite o tem, kar se učite iz svetih spisov. Učite jih, kako naj se k Odrešeniku obračajo po njegovo zdravilno in očiščujočo moč, kadar grešijo. Učite jih, kako naj se vsak dan svojega življenja zanašajo na njegovo krepilno moč.

Tretjič, izoblikujte si navado rednega obiskovanja templja. Za to bo v vašem življenju morda potrebno malo več žrtvovanja. Rednejši obiski templja bodo Gospodu omogočili, da vas bo učil, kako pritegniti njegovo duhovniško moč, s katero ste bile obdarjene v njegovem templju. Tistim, ki ne živite blizu templja, predlagam, da se v duhu molitve o templjih poučite v svetih spisih in besedah živih prerokov. Prizadevajte si, da bi o templjih več *vedele*, jih boljše *razumele* in bolj *občutile* kot kdaj prej.

Zadnjega junija sem na naših svetovnih duhovnih minutah za mlade govoril o fantu, kateremu se je življenje spremenilo, ko so starši njegov pametni telefon zamenjali za telefon na tipke. Ta fantova mama je neustrašna verna ženska. Videla je, kako sina zanaša k odločitvam, ki bi mu lahko preprečile, da bi služil misijon. S svojimi priprošnjami je šla v tempelj, da bi vedela, kako naj najbolje pomaga sinu. Nato je uresničila vse, kar je začutila.

Rekla je: »Čutila sem, da me Duh vodi, naj v določenih trenutkih preverim sinov telefon, da bi zalotila določene stvari. S temi pametnimi telefoni ne znam ravnati, vendar me je Duh vodil po vseh družbenih medijih, ki jih niti ne uporabljam! Vem, da Duh pomaga staršem, ki iščejo vodstvo, da bi zaščitili svoje otroke. [Najprej] je bil sin name besen. /.../ Že po treh dneh pa se mi je zahvalil! Začutil je razliko.«

Sinovo obnašanje in razpoloženje se je dramatično spremenilo. Postal je bolj pripravljen pomagati doma, več se je smehljaj, v cerkvi pa je bolj poslušal. Rad je nekaj časa služil v tempeljski krstilnici in se pripravljaj na misijon.

Moj četrti predlog za vas, ki ste polnoletne, je, da zavzeto sodelujete v Društvu za pomoč. Rotim vas, da preučujete veljavno izjavo o namenu Društva za pomoč. Je navdihujoča. Morda vas bo vodila, da se boste domislile vodila za svoje življenje. Rotim vas tudi, da se posvetite resnicam izjave Društva za pomoč, izdane skoraj pred dvajsetimi leti. Uokvirjen izvod te izjave visi na steni pisarne Prvega predsedstva. Navdušen sem *vsakič*, ko jo berem. Opisuje, kdo ste in kakšne vas Gospod potrebuje *točno* ob tem času, ko dajete *svoj* doprinos pri zbiranju razkropljenega Izraela.

Moje drage sestre, potrebujemo *vas!* Potrebujemo *vašo* moč, *vašo* spreobrnitev, *vaše* prepričanje, *vašo* sposobnost vodenja, *vašo* modrost in *vaš* glas.⁴ Izraela preprosto ne moremo zbrati brez vas.

Rad vas imam in sem vam hvaležen in vas zdaj blagoslavljam s sposobnostjo, da boste svet pustile za sabo, ko boste sodelovale pri tem ključnem in nujnem delu. Skupaj lahko naredimo vse, za kar nas potrebuje Nebeški Oče, da svet pripravimo na drugi prihod njegovega ljubega Sina.

Jezus je Kristus! To je njegova Cerkev. O tem pričujem v imenu Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. Russell M. Nelson, »Hope of Israel« (svetovne duhovne minute za mlade, 3. jun. 2018), HopeofIsrael.lds.org.
2. Gl. 2 Ne 25:26.
3. Več o izjavi Društva za pomoč, gl. Mary Ellen Smoot, »Rejoice, Daughters of Zion«, *Liahona*, jan. 2000, 111–114.
4. Russell M. Nelson, »Prošnja mojim sestram«, *185. jesenska generalna konferenca*, okt. 2015, 86; poudarek dodan.

PRAVILNO IME CERKVE

Predsednik Russell M. Nelson

Jezus Kristus nam je naročil, naj Cerkev imenujemo z njegovim imenom, ker je to njegova Cerkev, napolnjena z njegovo močjo.

Moji ljubi bratje in sestre, na ta prelep nedeljski dan se skupaj veselimo številnih Gospodovih blagoslovov. Zelo smo vam hvaležni za pričevanja o obnovi evangelija Jezusa Kristusa, za vaša žrtvovanja, da ste ostali ali se vrnili na njegovo pot za vez in za predano služenje v njegovi Cerkvi.

Danes se čutim dolžnega, da vam spregovorim o zelo pomembni zadevi. Pred nekaj tedni sem dal izjavo o načinu popravka imena Cerkve.¹ To sem naredil zato, ker mi je Gospod v misli vtisnil pomembnost imena, ki ga je razodel za svojo Cerkev, in sicer Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.²

Po pričakovanjih so bili odzivi na to izjavo in dopoljnje slogovni vodič³ mešani. Veliko članov je takoj popravilo ime Cerkve na svojih blogih in straneh družbenih medijev. Drugi so se spraševali, zakaj je pri vsem, kar se dogaja po svetu, potrebno poudariti nekaj tako »nepomembnega«. Nekateri pa so rekli, da ni mogoče, zakaj bi torej sploh poskušali? Naj vam pojasnim, zakaj to zadevo jemljemo tako resno. Vendar naj najprej povem, kaj to prizadevanje *ni*:

- *Ni* sprememba imena.
- *Ni* preoblikovanje celostne podobe.
- *Ni* lepotni popravek.
- *Ni* kaprica.
- In *ni* nepomembno.

Ampak *je* popravek. *Je* Gospodova zapoved. Joseph Smith ni poimenoval Cerkve, ki je bila obnovljena preko njega; niti je ni Mormon. Odrešenik sam je rekel, da se bo njegova cerkev v poslednjih dneh imenovala Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.⁴

Celo prej, leta 34 po Kristusu, je vstali Gospod dal podobno navodilo članom svoje Cerkve, ko jih je obiskal v Ameriki. Tistikrat je rekel:

»Cerkev imenujte z mojim imenom. /.../

In kako bi bila moja cerkev, če se ne bi imenovala z mojim imenom? Kajti če bi se imenovala z Mojzesovim imenom, potem bi bila Mojzesova cerkev; oziroma če bi se imenovala z imenom človeka, potem bi bila človekova cerkev; če pa se imenuje z mojim imenom, potem je to moja cerkev.«⁵

Torej ime Cerkve ni stvar dogovora. Ko Odrešenik jasno pove, kako naj se imenuje njegova Cerkev in svojo izjavo celo začne s »Tako se bo imenovala moja Cerkev,« misli resno. In če dopuščamo, da se uporabljajo vzdevki, in te vzdevke sprejmemo ali celo podpiramo, ga žalimo.

Kaj je v imenu oziroma v tem primeru vzdevku? Ko pridemo do vzdevkov Cerkve, kot so »Cerkev SPD«, »mormonska cerkev« ali »Cerkev svetih iz poslednjih dni«, je v teh imenih najpomembnejša *odsotnost* Odrešenikovega imena. Odstranitev Gospodovega imena iz Gospodove Cerkve je za Satana velikanska zmaga. Ko *opustimo* Odrešenikovo ime, pritajeno *omalovažujemo* vse, ker je Jezus Kristus naredil za nas – celo odkupno daritev.

Poglejte to z njegovega vidika: v predzemeljskem življenju je bil Jehova, Bog Stare zaveze. Pod vodstvom svojega Očeta je bil Stvarnik tega in drugih svetov.⁶ Odločil se je, da se bo podvrgel Očetovi volji in za vse Božje otroke naredil nekaj, česar ne bi mogel nihče drug! Ponižal se je, da je kot Očetov Edinorojenec v mesu prišel na zemljo, bil je surovo zasramovan, zasmehovan, popljuvan in bičan. V getsemanskem vrtu je prevzel *vsako* bolečino, *vsak* greh in *vse* muke in trpljenje, ki ste ga *kdaž* izkusili vi in jaz in vsakdo, ki je živel ali bo. Pod težo tega neznosnega bremena je krvavel iz vsake pore.⁷ Vse to trpljenje se je stopnjevalo, ko so ga kruto križali na kalvarijskem križu.

Preko teh strašnih izkušenj in njegovega kasnejšega vstajenja – njegove neskončne odkupne daritve – je podaril nesmrtnost vsem in pod pogojem kesanja vsakega od nas odkupil od posledic greha.

Po Odrešenikovem vstajenju in smrti njegovih apostolov je svet zapadel v stoletja teme. Potem sta se leta 1820 Bog Oče in njegov Sin Jezus Kristus prikazala preroku

Josephu Smithu, da bi se začela obnova Gospodove Cerkev.

Po vsem, kar je prestal – po vsem, kar je naredil za človeštvo – sem z velikim obžalovanjem spoznal, da smo nehote dovolili Gospodovo obnovljeno Cerkev imenovati z drugimi imeni, od katerih je vsako brez svetega imena Jezusa Kristusa!

Vsako nedeljo, ko vredni vzamemo zakrament, na novo sklenemo sveto obljubo z nebeškim Očetom, da smo voljni prevzeti ime njegovega Sina Jezusa Kristusa.⁸ Obljubimo, da mu bomo sledili, se pokesali, spolnjevali njegove zapovedi in se ga *vselej* spominjali.

Ali *ga* takrat, ko izpustimo njegovo ime iz imena njegove Cerkev, nenamerno odstranimo kot osrednje žarišče svojega življenja?

To, da prevzamemo Odrešenikovo ime, vključuje oznanjevanje in pričevanje drugim – z besedami in dejanji – da Jezus je Kristus. Ali smo se tako bali, da bi *užalili* nekoga, ki nas je imenoval »mormoni«, da nismo *branili* Odrešenika samega, da bi se zanj postavili celo z imenom, s katerim se imenuje njegova Cerkev?

Če hočemo kot ljudstvo in kot posamezniki dostopati do moči odkupne daritve Jezusa Kristusa – da nas očisti in ozdravi, okrepi in poveleča in nazadnje povzdigne – ga moramo jasno priznati za vir te moči. Začnemo lahko tako, da njegovo Cerkev imenujemo z imenom, ki ga je odredil.

Gospodova Cerkev je trenutno večini sveta napačno predstavljena kot »mormonska cerkev«. Toda mi kot člani Gospodove Cerkev vemo, kdo je na čelu: sam Jezus Kristus. Na žalost jih veliko, ki slišijo izraz *mormon*, lahko pomisli, da častimo Mormona. To ni res! Tega velikega starodavnega ameriškega preroka spoštujemo.⁹ Vendar *nismo* Mormonovi učenci. Gospodovi učenci smo.

V prvih dneh obnovljene Cerkev so izraze, kot sta *mormonska cerkev* in *mormoni*¹⁰, pogosto uporabljali kot zaničljive vzdevke – kot krute, žaljive izraze – da bi izbrisali Božjo roko pri obnovi Cerkev Jezusa Kristusa v teh poslednjih dneh.¹¹

Bratje in sestre, veliko je posvetnih utemeljitev proti temu, da bi ponovno uporabljali pravilno ime Cerkev. Zaradi digitalnega sveta, v katerem živimo, in optimizacije brskalnikov, ki nam skoraj v trenutku vsem pomagajo najti informacije, ki jih potrebujemo – vključno z informacijami o Gospodovi Cerkvi – kritiki pravijo, da je popravljanje v tem trenutku nespametno. Drugi čutijo, da bi morali to, da smo tako vsesplošno znani kot »mormoni« in kot »mormonska cerkev«, kar najbolje izkoristiti.

Če bi bila to razprava o celostni podobi organizacije, ki jo je ustvaril človek, bi ti argumenti morda obveljali. Vendar se v tej ključni zadevi zanašamo na Gospoda, čigar Cerkev je to, in priznavamo, da njegove poti niso in nikoli ne bodo človeške poti. Če bomo potrpežljivi in bomo dobro opravili svojo vlogo, nas bo Gospod vodil skozi to pomembno nalogo. Navsezadnje vemo, da Gospod pomaga tistim, ki si prizadevajo uresničevati njegovo voljo, prav kot je Nefiju pomagal pri nalogi izgradnje ladje, da so šli preko morja.¹²

V prizadevanjih, da bi te napake popravili, bomo želeli biti vljudni in potrpežljivi. Odgovorni mediji bodo naklonjeni in se bodo odzvali na naše prošnje.

Na prejšnji generalni konferenci je starešina Benjamín De Hoyos govoril o nekem takem dogodku. Rekel je:

»Ko sem pred leti služil v pisarni za stike z javnostmi v Cerkvi v Mehiki, so [naju z družabnikom] povabili k sodelovanju v pogovorni radijski oddaji. /.../ [Eden od programskih direktorjev naju] je vprašal: 'Zakaj ima Cerkev tako dolgo ime? /.../'

Z družabnikom sva se ob takšnem čudovitem vprašanju nasmehnila in nadaljevala z razlago, da imena Cerkev ni izbral človek. Dal ga je Odrešenik. /.../ Programski direktor je nemudoma in spoštljivo odgovoril: 'Zato ga bomo ponovili z velikim zadovoljstvom.'¹³

To poročilo nudi vzorec. Po svojih najboljših močeh si bomo morali prizadevati, da bomo drugo za drugo popravili napake, ki so se prikradle z leti.¹⁴ Preostali svet lahko naši prošnji, naj nas imenuje s pravim imenom, ugotovi ali ne. Vendar smo neupravičeno razočarani, če večina sveta Cerkev in njene člane imenuje z napačnimi imeni, če sami delamo isto.

Prenovljeni slogovni vodič je koristen. Rajši vidimo, da se ime Cerkev pri prvi navedbi izpisuje s polnim imenom: 'Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.' Ko je potrebno izpisati okrajšano ime [v drugo], vas spodbujamo, da uporabite izraza 'Cerkev' ali 'Cerkev Jezusa Kristusa'. Pravilno in spodbuja se tudi 'obnovljena Cerkev Jezusa Kristusa'.¹⁵

Če bi nekdo vprašal: »Ali ste mormon?« lahko odgovorite: »Če sprašujete, ali sem član Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni, da, sem!«

Če nekdo vpraša: »Ali ste sveti iz poslednjih dni?«¹⁶ lahko odgovorite: »Da, sem. Verjamem v Jezusa Kristusa in sem član njegove obnovljene Cerkev.«

Moji dragi bratje in sestre, če bomo naredili vse, da bomo Gospodovi Cerkvi povrnili pravilno ime, vam obljubljam, da bo ta, čigar Cerkev je, na glave svetih iz

poslednjih dni¹⁷ izlil svojo moč in blagoslove, kakršnih še nismo videli. Imeli bomo Božje znanje in moč, s pomočjo katerih bomo blagoslove obnovljenega evangelija Jezusa Kristusa ponesli vsakemu narodu, rodu, jeziku in ljudstvu ter svet pripravili na Gospodov drugi prihod.

Kaj je torej v imenu? Ko pridemo do imena Gospodove Cerkve, je odgovor »vse! Jezus Kristus nam je naročil, naj Cerkev imenujemo z njegovim imenom, ker je to njegova Cerkev, napolnjena z njegovo močjo.

Vem, da Bog živi. Jezus je Kristus. Danes vodi svojo Cerkev. O tem pričujem v svetem imenu Jezusa Kristusa, amen.

OPOMBE

1. »Gospod mi je v misli vtisnil pomembnost imena, ki ga je razodel za svojo Cerkev, in sicer Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni. Naše delo je, da se uskladimo z njegovo voljo. V zadnjih tednih so številni cerkveni voditelji in oddelki začeli s potrebnimi koraki za to. Dodatne informacije o tej pomembni zadevi bodo na razpolago v naslednjih mesecih.« (Russell M. Nelson, Ime Cerkve [uradna izjava, 16. avg. 2018], mormonnewsroom.org)
2. Prejšnji predsedniki Cerkve so prosili podobno. Predsednik George Albert Smith je na primer rekel: »Ne razočarajte Gospoda, tako da to Cerkev imenujete mormonska cerkev. On je ni imenoval mormonska cerkev.« (Conference Report, apr. 1948, 160)
3. Gl. »Slogovni vodič – Ime Cerkve«, mormonnewsroom.org.
4. NaZ 115:4.
5. 3 Ne 27:7–8
6. Gl. Moses 1:33.
7. Gl. NaZ 19:18.
8. Gl. Mor 4:3; NaZ 20:37, 77.

9. Mormon je bil eden od štirih glavnih zapisovalcev Mormonove knjige; drugi so bili Nefi, Jakob in Moroni. Vsi so bili Gospodovi očividci, kot je bil tudi njen navdihnjeni prevajalec, prerok Joseph Smith.

10. Med posmehljivimi izrazi, ki so se uporabljali, je bila celo beseda *mormonci* (»Mormonites«, gl. *History of the Church*, 2:62–63, 126).

11. Zdi se, da so se drugi vzdevki pojavili v novozaveznih časih. O apostolu Pavlu je bilo med sojenjem pred Feliksom rečeno, »da je kolovodja ločine Nazarečanov« (Apd 24:5). Glede uporabe izraza »Nazarečan« je neki poročevalec napisal: »To je bilo ime, s katerim so običajno zaničljivo imenovali kristjane. Tako so se imenovali, ker je bil Jezus iz Nazareta.« (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313)

Podobno navaja drug komentar: »Kot so Gospoda zaničljivo imenovali 'Nazarečan' (Mt 26:71), tako so Judi njegove učence imenovali 'Nazarečani'. Niso jim priznavali, da so kristjani, tj. Mesijevi učenci.« (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, izd. H. D. M. Spence in Joseph S. Exell [1884], 2:231)

Podobno je opažal starešina Neal A. Maxwell: »V zgodovini svetih spisov pogosto vidimo, da so si preroke prizadevali ponižati zato, da bi jih odslovili – in ožigosati zato, da bi jih oslabili. Kakor koli, večina sodobnikov in posvetna zgodovina jih preprosto prezre. Navsezadnje so prve kristjane zgolj imenovali 'ločina Nazarečanov'.« (Apd 24:5) (»Out of Obscurity«, *Ensign*, nov. 1984, 10)

12. Gl. 1 Ne 18:1–2.

13. Benjamín De Hoyos, »Poklicani za svete«, 181. *spomladanska generalna konferenca*, apr. 2011, 109.

14. Čeprav nimamo nadzora nad tem, kako nas nemara imenujejo drugi, imamo popoln nadzor nad tem, kako se imenujemo sami. Kako naj od drugih pričakujemo, da bodo spoštovali pravo ime Cerkve, če ga ne mi, njeni člani?

15. »Slogovni vodič – Ime Cerkve«, mormonnewsroom.org.

16. Izraz *sveti* se v Svetem pismu uporablja pogosto. Pavel je na primer v Pismu Efežanom besedo *sveti* uporabil vsaj enkrat v vsakem poglavju. Sveti je nekdo, ki verjame v Jezusa Kristusa in si mu prizadeva slediti.

17. Gl. NaZ 121:33.